

Dr. Scheibl József (1925.01.29-1991.04.13) életrajza

1925.január 29-én Császártöltésen született, néhány holdon gazdálkodó földműves szülők negyedik gyermekeként. Három nővére volt: Teréz, Éva és Mária. Testvérei közül egyedül ő tanult az elemi iskola elvégzése után. A Polgári Iskolát Kiskőrösön végezte el, ahová kerékpárral járt be. Majd a Kalocsai Tanítóképző Intézet növendéke lett, jó tanulmányi eredménye és szegénysorú származása miatt komoly ösztöndíjat kapott. A Tanítóképző elvégzése után felvették a Pécsi Orvostudományi Egyetemre. Az első évben az egyetemi tanulmányaival párhuzamosan különbözeti vizsgákkal a gimnáziumi érettségit is le kellett tennie. Az egyetem második évében komoly anyagi nehézségei merültek fel, édesapja súlyosan megbetegedett, otthonról egyáltalán nem tudták támogatni. Ekkor hetedmagával megalapította az első Pécsi Népi Kollégiumot. A következő években az egyetemi tanulmányok mellett kollégiumi gazdasági vezetőként, igazgatóként, nevelőtanárként is dolgozott. 1952-ben avatták orvosdoktorrá. Pályáját katonaorvosként kezdte, mert szinte a diplomával egy időben kapta meg főhadnagyi rendfokozatát és egy egészségügyi kiképző ezredhez került orvos előadónak. Néhány hónap múlva átvezényelték Nagykanizsára a Határőrséghez, ahol ezredorvos, majd hadosztályvezető orvos lett. 1954. december 31-én szerelt le. Szülőfalujába szeretett volna hazajönni, de mivel itt nem volt üresedés, ezért a Kecskeméti Rendelőintézet fogszakorvosa lett. 1955 decemberében nősült meg, lakást Kecskeméten ez időben nem remélhettek, ezért elfogadta a kiskunmajsai SZTK iskola fogászati, később a kiskunhalasi rendelőintézet felülvizsgáló főorvosi beosztását. 1958-ban sikerült végre hazajutnia. Édesapja akkor már súlyos beteg volt, így az ő gyógykezelését is kezébe vehette. Császártöltésen épített házat a Petőfi Sándor utcában. Öt élő gyereke született: Klára, Éva, József, Mária és Katalin.

1958-tól 1968-ig volt a falu körzeti orvosa. Gyógyító munkája mellett szívén viselte a falu sorsát, fejlesztését. Fontosnak tartotta az utak kiépítését, központi vízhálózatot, csatornázást. Iskola fogászként, bölcsődeorvosként is dolgozott, véradásokat szervezett. 1969 és 1985 között a falu, majd a Kiskőrösi Rendelőintézet fogász főorvosa volt.

A gyógyítás mellett a kutatás is fontos helyet foglalt el életében. Fogszuvasodás elleni készítménye Carietta néven évekig kapható volt. A Carietta fogszuvasodást megelőző szer, nem gyógyszer, inkább „szájápolószer” volt. Sok éven át dolgozott azért, hogy a fogorvosi munkája során összegyűlt megfigyeléseiből, vizsgálataiból kézzel fogható termék legyen, amellyel a fogszuvasodást meg lehet előzni, vagy legalább csökkenteni az előfordulását. Az 1980-as évek végén nápolyi szelet, rágógumi, pufóka, draszté formában voltak forgalomban "Carietta" névvel különböző ízű termékek, melyek a saját szabadalma alapján készültek.

1985. december 1-én ment nyugdíjba, tele tervekkel. Nagy lendülettel fogott munkába a "Carietta" további sikere érdekében. A gondtalan nyugdíjas évek azonban nem sokáig tartottak. Felesége, aki a munkában is társa volt - 1956-tól végig mellette dolgozott orvos írnokként, fogászati asszisztensnőként, 1986 novemberében hirtelen meghalt. Ezt nem tudta feldolgozni, megtört a lelkesedése is, majd rövid időn belül súlyos betegséget diagnosztizáltak nála. Sajnos ezután már nem tért vissza a régi munkakedve, nem bízott a gyógyulásban és 1991. április 13-án végleg elment.

Életútja felfelé ívelő, gazdag életpálya. Fontos volt számára a család, az összetartozás, a gyökerek, a származása, a közösség ahonnan elindult és ahova visszatért, ahol az egész életét leélte.